

Ольга Башкирова

ПРЕЗЕНТАЦІЯ ПОЕТИЧНОЇ ЗБІРКИ НАДІЇ ГАВРИЛЮК

Писати вірші можна навчитися. Про це свідчать відомі факти з історії: ще два століття тому кожен освічений європеєць мав уміти написати віршоване привітання, оду або присвяту.

Писати вірші можна навчити. Навіть машину. Штучний інтелект “Кіберпушкін”, створений понад десятиліття тому, продемонстрував, що вміє віршувати незгірше за середньостатистичного постмодерніста.

Тільки творити Поезію ні навчити, ні навчитися неможливо. Оскільки у справжній поезії, навіть теоретично осмисленій, навіть утиснутій у хрестоматії та шкільні програми, залишається дешиця містики чи, коли хочете, дива. Тому що справжню поезію творить душа, а її – ані пояснити, ані позичити...

Ось такі роздуми викликала подія, яка недавно відбулася в Київському музеї Лесі України, – презентація поетичної збірки-білінгви “Есперанто”, що

об’єднала під однією обкладинкою вірші української авторки Надії Гаврилюк і переклади Тадея Карабовича (Tadeusz Karabowicz, Польща). Збірка побачила світ цього року в Любліні (Esperanto. – Lublin: Wydawnictwo “Episteme”, 2017).

Презентація стала справжнім святом завдяки особливій атмосфері, яку зуміли створити автори, вони ж – і ведучі. Невимушений, дружній, але водночас глибокий та інтелектуальний діалог двох поетів виявився по-справжньому захопливим. Літературознавці, молоді письменники й музиканти, яких об’єднали герої поетичної імпрези, укотре мали змогу пересвідчитися: справжня поезія допомагає людям порозумітися, попри вікові, культурні й мовні бар’єри, допомагає стати ближчими й щирішими. До відвертої, доброзичливої розмови про поезію, таємниці її творення й значення в нашому сьогоденні долучилися гості – професор Київського національного університету імені Тараса Шевченка, відомий віршознавець *Наталія Костенко*; співробітники Інституту літератури ім. Т. Г. Шевченка НАН України *Алла Діба* та *Людмила Бербенець*; поетеси, перекладачки та літературознавці *Ольга Смольницька* й *Олена О’Лір*; співробітниця Національного музею Тараса Шевченка *Олеся Пономаренко*. Окрасою поетичної імпрези стали класичні й авторські музичні твори у виконанні Олени О’Лір (фортепіано) та студентки Національного університету культури і мистецтв *Юлії Григору*к (бандура).

Справжнє свято завжди об’єднує старих друзів. На презентацію завітали колишні вихованці Інституту філології Київського національного університету імені Тараса Шевченка, учасники Літературної студії КНУ.

Збірка-білінгва, народжена самотнім творчим діалогом двох митців, безумовно, стане чудовим подарунком для всіх, хто любить поезію. Бо попри те, що рукописний епістолярій перетворився на електронний, а відстані більше не розділяють нас так радикально, як ще століття тому, справжня поезія залишається найкоротшим шляхом від серця до серця. За однієї умови – серце має бути живим. І відкритим для діалогу. Тоді все стає можливим. Як у промовистій назві поетичної імпрези – рядку з вірша Надії Гаврилюк: “Коли ми порізно, то все ж я не без тебе”.

Отримано 28 березня 2016 р.

м. Київ